

РЕШЕНИЕ

№ 3936

гр. София, 14.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 26.05.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Росица Цветкова

**ЧЛЕНОВЕ: Снежанка Кьосева
Силвия Мичева-Димитрова**

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **4229** по описа за **2023** година докладвано от съдия Силвия Мичева-Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по реда чл.208 – чл.228 от АПК, във вр. с чл.63, ал.1 от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба на заместник-кмета на Столична [община] Б., чрез юриконсулт А. О., срещу Решение № 1216/14.03.2023 г., постановено по АНД № 9506/2022 г. по описа на СРС, с което е отменено Наказателно постановление № СОА22-РД11-570/09.06.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община.

Касаторът моли да бъде обявен за нищожен или евентуално обезсилен или отменен обжалвания акт и да бъде потвърдено наказателното постановление, като сочи, че при издаването на последното не са извършени нарушения на процесуалните правила и материалният закон е приложен правилно. В съдебно заседание не се явява и не изпраща представител.

Ответникът по касационната жалба – Г. К. Л. с ЕГН [ЕГН], редовно призован, не се явява. Представява се от адв. С. С., която моли жалбата да бъде оставена без уважение като неоснователна, а решението на СРС да бъде оставено в сила. Претендира разноски и представя списък по чл.80 от ГПК.

СГС, чрез прокурор М., счита жалбата за неоснователна и предлага на съда да остави в сила решението на Софийски районен съд.

Административен съд София-град, в настоящия състав, като прецени процесуалните предпоставки за допустимост, взе предвид становищата на страните и изложените от

тях съображения, обсъди събраните по делото доказателства и провери служебно валидността, допустимостта и съответствието на обжалваното решение със закона, при съобразяване обхвата на съдебен контрол съгласно чл.218 от АПК и чл.220 от АПК, намери следното:

Касационната жалба е подадена в срока по чл.211, ал.1 от АПК, от лице по чл.210, ал.1 от АПК, срещу подлежащ на касационно обжалване съдебен акт. С оглед на това тя е процесуално допустима.

Разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

С Наказателно постановление № СОА22-РД11-570/09.06.2022 г., издадено от заместник-кмета на Столична община, на основание чл.22, ал.5 от ЗМСМА, чл.36, ал.1 от НРУИТДТСО и чл.53 от ЗАНН, на Г. К. Л. с ЕГН [ЕГН], е наложено административно наказание глоба в размер на 350,00 лв. /триста и петдесет лева/ за нарушение на чл.23, вр. чл.2, т.2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община.

За да издаде наказателното постановление АНО е приел, за установено, че на 16.02.2022 г., ответникът по касационната жалба Г. К. Л. не представя разрешение от кмета на район „К. село“ и квитанция за платена такса за ползване на място за извършване на търговия на открито върху терен – общинска собственост. Това било установено при проверка, извършена на същата дата от свидетелите М. и К. – старши експерти в отдел „Финанси, счетоводство, регистрации и контрол на търговската дейност“ в Столична община, район „К. село“. На проверяващите Г. Л. представил касов бон, издаден от „Пазари юг“ ЕАД, удостоверяващ заплатена наемна цена от 14,40 лв. за ползване на стационарен обект, което било отразено в съставения на място Констативен протокол № 4/16.02.2022 г. Обяснил, че има разрешение от посоченото дружество да ползва площ от 1 кв.м, за да продава мартеници, считано от 04.02.2022 г. до 28.02.2022 г. срещу дневна такса от 12,00 лв. без ДДС. Такава такса той бил заплатил за 4, 5, 6, 10, 11, 12, 14, 15, 16, 18, 19, 21, 22, 23, 24 и 27 февруари 2022 г., за което му били издавани фискални касови бонове.

С Решение № 1216/14.03.2023 г., постановено по АНД № 9506/2022 г., Софийски районен съд е отменил горепосоченото наказателно постановление.

За да постанови обжалваният съдебен акт, районният съд е приел за установено, че в процесното наказателно постановление липсва задължителен законоустановен реквизит, а именно: че не са посочени обстоятелствата, при които е извършено нарушението. Т.е. че не е спазен чл.57, ал.1, т.5 от ЗАНН. Установил е, че както в АУАН, така и в НП, нарушението не е описано достатъчно ясно и не са посочени съществени елементи от фактическия състав на деянието, тъй като чл.23 от НРУИТДТСО препраща към чл.19 от същата наредба, а оттам и към чл.1 от Търговския закон, като това е довело както до неизпълнение на изискванията относно съдържанието на двата акта, така и до нарушаване правото на защита на привлеченото към административнонаказателна отговорност лице да разбере срещу кои точно факти да се защитава. Това е оценено от първоинстанционния съд като съществено процесуално нарушение, даващо основание за отмяна на оспореното наказателно постановление на формално основание.

В решението си Софийски районен съд е изложил и подробни съображения по съществува на спора. Приел е, че за да е налице нарушение по чл.23, вр. чл.2, т.2 от НРУИТДТСО е следвало да бъде извършена контролна покупка от проверяващите лица или последните да са наблюдавали извършването на такава от трето лице, т.е. да

е доказана размяната на стоки или услуги /от една страна/ и парични средства /от друга страна/, за да се приеме, че има „търговия“ по смисъла на чл.23, вр. чл.19 от НРУИТДТСО, вр. чл.1 от ТЗ. Посочил е, че нито от описанието в АУАН, нито от показанията на свидетелите М. и К. може да се установи, че наказаното лице е осъществявало „търговия на открито“ и поради това не може да са направени изводи, че е осъществено деяние, покриващо фактическия състав на процесното нарушение от обективна страна. Изложил е подробни съображения относно липсата на субективния елемент от състава на вмененото нарушение, тъй като Л. е имал разрешение, издадено от изпълнителния директор на „Пазари юг“ ЕАД, а освен това е действал със съзнанието, че е заплатил наем за ползваната от него търговска площ и без да е бил запознат със споровете между „Пазари юг“ ЕАД и Столична община – район „К. село“. В съдебното решение са посочени и аргументи, даващи основание за приложението на чл.28 от ЗАНН, респ. за освобождаване на деца от административнонаказателна отговорност.

Настоящият състав намира, че обжалваното решение е постановено от компетентен съд, в рамките на правомощията му, при надлежното му сезиране с допустима жалба, поради което е валидно и допустимо.

Същото е и правилно. Фактическата обстановка по делото е установена при спазване принципите на чл.13 и чл.14 от НПК, вр. с чл.84 от ЗАНН. Събрани са писмени и гласни доказателства, относими към всички факти, включени в предмета на доказване. Изводите за осъществяването на правно релевантните факти са направени след обективно, всестранно и пълно обсъждане на приобщения доказателствен материал в неговата съвкупност. В решението е обективизирана извършената от съда дейност по оценка на доказателствата, като са посочени фактите, които са приети за установени и доказателствата за това. Изложени са аргументи във връзка с всички заявени от страните оплаквания и възражения. При провеждане на съдебното производство не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила.

Отразената в наказателното постановление фактическа обстановка е безспорно установена от събраните по делото доказателства. Същата обаче не се субсимира от състава на нарушението по чл.23, вр. чл.2, т.2 от Наредбата за реда и условията за извършване на търговска дейност на територията на Столична община. В тази връзка са изложени подробни съображения от Софийски районен съд, които настоящият касационен състав на Административен съд София-град напълно споделя.

Напълно се споделят и останалите аргументи, изложени в оспореното съдебно решение, поради което същите не следва да се преповтарят.

Предвид всичко изложено настоящият състав на Административен съд София-град намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и съответстващо на материалния закон. Не са налице релевантните в касационната жалба касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 от НПК за отмяната му. Затова на основание чл.221, ал.2 от АПК то следва да бъде оставено в сила.

Във връзка с горния извод, съдът намира, че следва да бъде уважено искането на ответника по жалбата за присъждане на направените по делото разноски. Представени са доказателства, че са направени такива в размер на 400,00 лв. за адвокатско възнаграждение. Приложен е и списък по чл.80 от ГПК.

Така мотивиран и на основание чл.221, ал.2 от АПК, във връзка с чл.63, ал.1, изр.2 от ЗАНН, Административен съд София-град

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1216/14.03.2023 г., постановено по АНД № 9506/2022 г. по описа на Софийски районен съд.

ОСЪЖДА Столична община – [населено място], ул. М., № 33, представлявана от кмета, ДА ЗАПЛАТИ на Г. К. Л. с ЕГН [ЕГН] и адрес: [населено място], ул. К., № 11, направените по делото разноски за адвокатско възнаграждение в размер на 400,00 лв. /четиристотин лева/.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.